

INIMĂ RĂSCUMPĂRATĂ

Aprecieri pentru această carte

Inimă răscumpărată, de Angela Hunt, transformă cu măiestrie schițele în creion ale vieții Sarei într-un portret emoționant și desăvârșit. Cititorii vor pătrunde cu ușurință în lumea Sarei, o vor însoți în călătoria ei presărată cu încercări și victorii și vor fi inspirați din nou de îndrăgita figură matriarhală biblică pe care credeam că o știm.

—CONNILYN COSSETTE, autoare premiată cu Christy Award

Precisă din punct de vedere biblic și bogată din punct de vedere istoric, cartea *Inimă răscumpărată* aprofundează întrebările fără răspuns legate de povestea lui Avraam și a Sarei. Angela Hunt m-a făcut să simt bucuria Sarei când Domnul i-a promis un fiu. Prin tapiseria de cuvinte țesute cu măiestrie de Hunt, am simțit și eu dezamăgirile repetate ale Sarei, mi-am cercetat frustrările și mi-am dat seama că doar Domnul poate izbăvi atât inima Sarei, cât și a mea.

—MESU ANDREWS, autoare de bestsellere
și laureată a premiului Christy Award

Datorită lumii captivante și a detaliilor fascinante cu care ne-a obișnuit scriitoarea veterană Angela Hunt, *Inimă răscumpărată* îl ajută pe cititor să pătrundă în lumea străveche a Vechiului Testament. Descriind în detaliu imagini dintr-o sursă ebraică intitulată *Cartea lui Iașar*, cititorul are șansa unică de a arunca o privire la tinerețea lui Avram și a Sarei. Odată ce romanul ajunge în momentul în care relatează povestirea biblică, această poveste cunoscută capătă o nouă profunzime, prezentându-ne o descriere grăitoare a luptei unei femei cu dezamăgirea care, în cele din urmă, îți va lăsa impresia că te-ai umplut de har.

—TESSA AFSHAR, autoarea bestsellerului
The Queen's Cook, potrivit *Publishers Weekly*

Alte cărți de aceeași autoare
apărute la Editura Scriptum:

Seria: Femei ale făgăduinței

Inimă răscumpărată

Inimă statornică

Inimă devotată

Seria: Drumul Ierusalimului

Fiica din Cana

Soția păstorului

Femeia cuvintelor

Sora apostolului

Seria: Emisarii

Femeia din Lydia

Surorile din Corint

Fiica Romei

Seria: Anii tăcerii

Cleopatra – regina Egiptului

Lea – soția lui Iuda Macabeul

Salome – regina Ierusalimului

Zara – umbra regelui

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HUNT, ANGELA

***Inimă răscumpărată* / Angela Hunt. - Oradea : Scriptum, 2026**

ISBN 978-606-031-577-3

821.111

FEMEI ALE
FĂGĂDUINȚEI

INIMĂ RĂSCUMPĂRATĂ

SARA : între promisiune și împlinire

ANGELA HUNT

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in English under the title
Rescued Heart
by Angela Hunt

© 2025 by Angela Hunt Communications, Inc.
Published by Bethany House Publishers,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.
All rights reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Inimă răscumpărată
de Angela Hunt

© 2026 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Acest roman este o ficțiune inspirată din perioada intertestamentară. Anumite nume, personaje, locuri și întâmplări sunt produsul imaginației autoarei.

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.

ISBN (tipărit) 978-606-031-577-3
ISBN (e-book) 978-606-031-593-3

Tiparul executat în U.E.

FEMEI ALE FĂGĂDUINȚEI

Există în paginile Scripturii oameni ale căror nume ne sunt atât de familiare, încât uităm uneori că, înainte de a deveni modele ale credinței, au fost oameni adevărați, cu întrebări, temeri, speranțe și alegeri care le-au modelat destinul. Între ei se află și soțiile patriarhilor, femei prin care Dumnezeu a scris primele capitole ale istoriei poporului Său. Acolo, printre corturile ridicate în deșert, printre drumuri străbătute prin credință și promisiuni care păreau imposibile, Dumnezeu începe să-Și descopere planul pentru lume.

Sara. Rebeca. Lea.

Trei femei. Trei destine. Trei inimi modelate de așteptare, încercări, iubiri, renunțări și speranță. Deși despărțite de generații, poveștile lor sunt legate de același fir nevăzut: Dumnezeu Își împlinește întotdeauna promisiunile, chiar și atunci când oamenii văd doar întârzieri, întrebări sau drumuri fără ieșire.

Seria *Femei ale Făgăduinței*, de Angela Hunt, le oferă glas acestor femei cu sensibilitatea și forța narativă care au consacrat-o drept una dintre cele mai apreciate autoare de ficțiune biblică. Cu respect pentru

textul Scripturii și cu o atenție remarcabilă acordată contextului istoric și cultural al vremii, ea împletește adevărul biblic cu imaginația literară, construind povești care nu rescriu Biblia, ci îi luminează fundalul și îi pune în față cititorului dimensiunea sa profund umană.

Inimă răscumpărată: Sara – Între promisiune și împlinire

O poveste despre iubire, chemare, renunțare și încrederea într-un Dumnezeu care împlinește ceea ce promite, chiar și atunci când speranța pare pierdută.

Inimă statornică: Rebeca – Între dragoste și datorie

O poveste sensibilă despre maternitate, credință și promisiunile unui Dumnezeu care rămâne credincios din generație în generație.

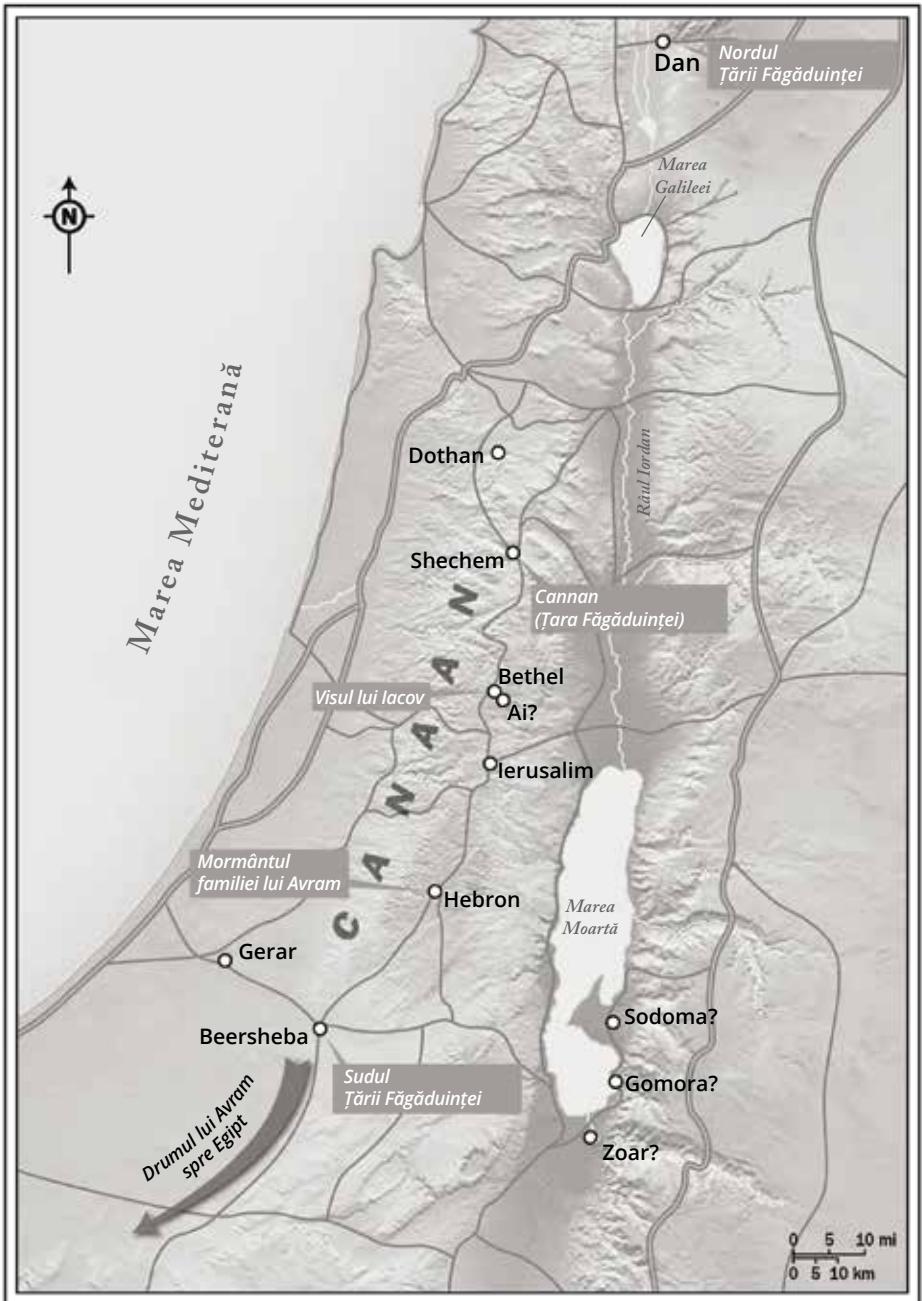
Inimă devotată: Lea – Între respingere și speranță

O poveste emoționantă despre iubire neîmpărtășită, speranță și credințioșia lui Dumnezeu, care transformă o femeie neobservată într-una dintre cele mai importante mame din istoria răscumpărării.

Fiecare volum ne poartă într-o lume îndepărtată, dar surprinzător de familiară prin frământările inimii: dorința de a fi iubit, așteptarea împlinirii unei promisiuni, bucuria, pierderea, maternitatea, credința și lupta de a-L urma pe Dumnezeu atunci când drumul nu este limpede.

Mai mult decât simple reconstituiri istorice, aceste romane sunt o invitație de a privi dintr-o perspectivă nouă femeile care au stat la temelia istoriei mântuirii și de a descoperi că Dumnezeul care le-a călăuzit pașii rămâne același și astăzi.

Pornește în această călătorie alături de Sara, Rebeca și Lea pentru a (re)descoperi frumusețea unor povești vechi de milenii, spuse cu prosepțime, căldură și o profundă înțelegere a inimii omenești. S-ar putea ca, la final, să le cunoști mai bine pe ele, dar și să-L vezi mai limpede pe Dumnezeul credincios care le-a scris povestea.

INTRODUCERE

Odată ce ai citit câteva pagini din *Inimă răscumpărată*, s-ar putea să îți spui: *Stai puțin, asta nu apare în Biblie!*

Ai dreptate. Biblia creionează anumite evenimente, dar treaba unui romancier este aceea de a da viață acestor schițe, adăugând culoare, textură și un context, apelând atât la cercetări, cât și la imaginație. Nu încerc deloc să rescriu Biblia; încerc să îți arăt întreaga poveste a ceea *ce s-ar fi putut întâmpla*.

S-ar putea să te surprindă faptul că multe scene din acest roman provin fie din Biblie, sursa mea principală, fie dintr-o scriere veche, *Cartea lui Iășar*, care este menționată de două ori în Scriptură. *Cartea lui Iășar* nu pretinde a fi inspirată sau infailibilă, dar oferă, cu siguranță, un context interesant. Dacă ai întrebări în timp ce citești, nota autoarei de la final s-ar putea să îți ofere unele răspunsuri.

Așadar, așază-te confortabil în fotoliul tău preferat, pregătește-te să fii surprins și bucură-te de această privire fictivă asupra primei figuri matriarhale a credinței noastre.

*Te chem pe nume,
îți dau un nume de onoare,
deși tu nu Mă cunoști.
Eu sunt Domnul, nu este altul.*

– ISAIA 45

CARTEA ÎNTÂI
UR DIN CALDEEA

Noe a fost tatăl lui Sem, care a avut fii.

Unul dintre descendenții săi a fost tatăl lui Terah.

Terah și-a luat o soție și i-a avut pe Haran și pe Nahor.

Când soția lui Terah a murit, el și-a luat o altă soție, Amthelo, care l-a născut pe Avram.

Haran l-a avut pe Lot și două fice, Milca și Isca.

Nahor s-a căsătorit cu Milca, care a născut fii și fice.

Avram s-a căsătorit cu Isca și i-a dat un nume nou: Sarai.

Dar Sarai nu a avut copii.

1

Stăteam în odaia bunicului meu și așteptam, cu credința cât un bob de grăunte și lipsită de încredere. Stomacul gol mi s-a strâns când Milca și-a pus mâinile peste ale mele.

— Fie ca tu să ajungi mama a mii de zeci de mii, a șoptit ea, cu ochi strălucitori. În curând, *amândouă* vom fi femei măritate.

Eu am expirat aerul tremurând.

— Începeam să cred că voi locui cu tata și cu fratele meu pentru totdeauna.

— Nici pomeneală! Acum că a venit Avram, vei descoperi bucuriile vieții conjugale.

— Nădăduiesc să fie plină de bucurii, așa cum spui tu.

— Firește că este. Ce ar putea sta în calea fericirii tale?

O mie de lucruri, am vrut să răspund, dar sora mea nu ar fi înțeles motivul neliniștii mele. Ea crescuse cu Nahor, soțul ei. Și viitorul meu soț era o rudă a noastră, dar fusese alungat cu mult timp în urmă din motive pe care eu nu le-am înțeles niciodată pe deplin... și pe care nimeni nu a vrut să mi le explice.

Îl cunoșteam mai bine pe măcelarul din cartier decât pe logodnicul meu.

Am oftat atunci când Milca mi-a dat drumul la mâini și și le-a întins spre voalul meu brodat.

— Lui Amthelo i-a luat mult timp să brodeze această pânză, a zis Milca, în vocea ei simțindu-se o urmă de tachinare. Dacă ar mai adăuga fluturi, flori sau păsări, n-ai mai putea vedea prin ea.

Sora mea a tras materialul peste părul meu împletit, apoi s-a dat în spate și și-a împreunat mâinile.

— Incredibil, a șoptit ea. Frumusețea ta răzbate prin material, în ciuda tuturor acestor ornamente. Avram va rămâne mut când te va vedea.

— Nu te mai prosti, pentru că vreau să fii serioasă, am dojenit-o eu. S-ar putea să îți cer sfatul zilele următoare.

— De ce sfaturi ai putea avea nevoie tu? În cei treizeci și nouă de ani de viață ai tăi, cu siguranță le-ai auzit pe femei vorbind despre căsătorie.

— Le-am auzit, dar —

Mi-am mușcat buza.

— Ce?

— Nu îl cunosc pe bărbat, prin urmare nu știu ce așteptări are de la mine.

Milca a chicotit.

— Vei afla peste câteva ceasuri.

Eu am oftat exasperată.

— Nu râde de mine. Știi la ce se așteaptă în noaptea nunții, dar nu îl cunosc pe Avram. Ieri l-am văzut pentru prima oară și a fost suficient ca să îmi dau seama că este diferit. Dacă nu mă place? Dacă hotărăște că și-a pierdut timpul așteptându-mă?

Sora mea a ridicat un deget.

— Nu neg că pare ciudat în comparație cu bărbații din Ur. Dar bărbații din familia noastră au fost întotdeauna soți buni. Nu vei regreta că te-ai căsătorit cu el.

— Sper să ai dreptate.

Am făcut un pas în spate și m-am pregătit pentru ce urma să vină.

— Așadar? Ai vreun sfat pentru o mireasă mai în vârstă?

Ea și-a încrucișat brațele la piept, m-a cercetat cu un ochi critic, apoi a încuviințat din cap.

— Nu îl vei dezamăgi. Dar iată o sugestie – dacă aş fi în locul tău, aş face un copil cât mai repede cu putinţă. Chiar şi cu binecuvântarea zeilor, femeilor mai în vârstă le este greu să zămislească.

Şi tu eşti o femeie mai în vârstă. Cuvintele nerostite pluteau între noi.

Am oftat când ea s-a dus la uşă şi a aruncat o privire afară, lăsând să pătrundă în odaie un val de voci. În calitate de vizir al regelui, bunicul meu îi ştia pe aproape toţi oamenii din oraş. Zeci de invitaţi veniseră să fie martori la căsătoria misteriosului Avram, care venise din nord ca să se căsătorească cu nepoata lui Terah.

— Nu îl văd nicăieri pe tata, a spus Milca, închizând uşa. Va trebui să aşteptăm.

Frustrată că mai trebuia să aştept, m-am trântit pe un scăunel, fără să îmi pese de noua mea tunică de mătase.

— Poate că Avram s-a răzgândit. Poate că s-a întors acasă. Poate că are o femeie în munţi, pe care nu a vrut să o părăsească.

— Bunicul a iscălit un contract de logodnă, nu? Avram ar încălca legea regelui, dacă şi-ar asuma responsabilitatea.

— O logodnă aranjată înainte ca eu să fiu înţărcată. Se poate ca el să nu fi ştiut că are o soţie care îl aşteaptă în Ur.

— A ştiut – bunicul s-ar fi asigurat de asta. L-ar fi trimis pe unul dintre mesagerii regelui să-i ducă vestea.

Pomenirea regelui nu a făcut decât să mă neliniştească şi mai mult. Nimrod, domnitorul caldeenilor, îl ştia bine pe bunicul nostru, dar tata insistase mereu să mă ascundă de privirea regelui, considerând că haremul acestuia nu avea nevoie de o femeie din familia noastră. Fireşte că înţelegeam motivul. Regele nostru – orice rege, de fapt – avea dreptul să ia orice femeie nemăritată dorea şi atât tata, cât şi bunicul se temeau că eu aş putea fi pe placul lui. Îmi era greu să cred că un rege ar râvni la o femeie mai în vârstă, dar până şi sora mea m-a sfătuit să port voal ori de câte ori ieşeam din casă.

Mi-aş fi dorit ca viaţa mea să fie la fel de normală ca cea a lui Milca. La patruzeci şi doi de ani, avea deja opt fii şi trei fiice care o ţineau ocupată şi îi ofereau un scop în viaţă. Până acum, singurul meu scop fusese acela de a sta ascunsă în timp ce îl aşteptam pe mirele meu absent.

Nu îmi fusese niciodată ușor să aștept. Cu toate acestea, m-am străduit din răspuțeri să aștept răbdătoare să îmi încep viața.

M-am cutremurat când un gând nepoftit m-a făcut să simț fiori pe șira spinării.

— Doar nu crezi că regele va veni la nuntă?

Milca a răs.

— Regele, în casa vizirului său?

— Îl respectă pe bunicul. Iar ție ți-a trimis un dar de nuntă.

— Probabil îți va trimite și ție unul, dar un rege nu își bate capul cu viețile private ale slujitorilor lui.

Am tăcut amândouă când am auzit voci răzbătând de dincolo de ușă, iar eu m-am ridicat în picioare când a intrat tata și mi-a surprins privirea.

— Ești pregătită? Mirele tău a sosit.

Milca m-a strâns de mână.

— Isca nu mai trebuie să aștepte, îi spuse ea. Fiica ta este mai mult decât pregătită să devină soție.

Tata a făcut un pas în față și m-a tras spre el.

— Știu că te-ai simțit adeseori frustrată pentru că ți-am interzis să te căsătorești de tânără. Știu că unele femei au răs de tine pentru că ești fecioară.

Unii bărbați au răs de tine pentru că m-ai ținut deoparte ca pe o comoară neprețuită, am vrut să îi spun.

Dar, din respect, am tăcut.

— Vei înțelege în curând de ce te-am păstrat pentru Avram.

Tatei i-a răzbătut zâmbetul prin barbă.

— Fratele meu vitreg va dovedi că a meritat așteptarea.

— Așa nădăjduiesc și eu, am zis în șoaptă.

El mi-a dat drumul, Milca m-a bătut ușor pe umăr, iar eu am pășit spre viitorul meu, legănându-mă ca un copilăș.

Mirosul greu de fum parfumat – un amestec de scorțișoară, ghimbir și iasomie – mi-a umplut nările, în timp ce tata mă conducea

spre sala mare. Am clipit, încercând să-mi împiedic lacrimile să curgă, și m-am străduit să le zâmbesc invitaților care murmurau aprobator. Șoaptele lor trebuie să-l fi liniștit pe mirele meu, care afișa o expresie intensă de curiozitate în timp ce mă privea apropiindu-mă de el.

Tata m-a înghiontit cu cotul în coaste.

— Deci? Crezi că a meritat să îl aștepți pe fratele meu mai mic?

Mi-am studiat logodnicul din spatele voalului. Bărbatul care m-a așteptat nu era deloc un „frate mic”. Era mai înalt decât tatăl meu, iar umerii lați îi erau acoperiți cu pânză aspră care îi atârna peste piept, ca o armură. Avea pielea mai bronzată decât tatăl meu, iar mâinile lui erau mărturia multor ani lucrați în soarele neiertător. Fire cărunte îi străluceau prin părul și barba neagră. Privirea lui, fixată asupra mea, părea intensă, neîmblânzită și destul de intimidantă.

Am privit în altă parte și am clătinat din cap, apoi mi-am dat seama că Avram ar putea interpreta acest gest drept dezaprobare.

— Nu îl cunosc, am șoptit eu. Dar pare să fie genul de bărbat căruia i-ar prinde bine să trăiască alături de o femeie civilizată.

Tata a chicotit.

— Asta-i drept. După asta, fiica mea, nimeni nu va mai spune despre tine că ești un fruct prea copt. Vei fi soție și mamă și toată lumea va uita că te-ai măritat la o vârstă înaintată.

Eu mi-am mușcat buza de jos, rezistând tentației de a-l face să tacă.

Când am ajuns în dreptul lui Avram și al lui Terah, bunicul meu, tata mi-a luat mâinile și le-a pus în mâinile lui Avram. Mirele meu avea mâinile aspre și unghiile neîngrijite. Din ce oraș necivilizat venea? Până și sclavii din Ur erau mai îngrijiți.

Privirea intensă a lui Avram pătrundea prin voalul meu, în timp ce bunicul rostea o rugăciune către Sin, zeul Lunii. Cu toate că mirele nu era obligat să se roage, Avram a făcut ceva ce eu nu mai văzusem niciodată la nenumăratele nunți la care participasem. A întrerupt rugăciunea.

Vocea joasă a lui Avram a întrerupt incantația bunicului când s-a adresat unui Dumnezeu necunoscut, cerându-I să binecuvânteze căsnicia noastră. Oamenii din jurul nostru au început să șușotească, mirarea lor fiind palpabilă.

Apoi Avram mi-a ridicat voalul. I s-a tăiat respirația când a făcut

o jumătate de pas în spate, arătând ca un om care fusese doborât de o căruță aflată în mers.

Eu nu am știut dacă să mă simt flatată sau jignită. Era atât de uluit de înfățișarea mea –

— Slăvit fie ADONAI, Domnul Dumnezeu, a zis el în șoaptă, cu privirea fixată pe chipul meu. Eu, umilul Său servitor, nu merit un asemenea dar.

Un val de veselie a cuprins mulțimea adunată, iar bunicul meu și-a dres glasul.

— Avram, o iei de soție pe Isca, fiica lui Haran? a spus el, cu o privire serioasă.

— Da.

Bunicul s-a întors spre mine.

— Isca, ești de acord să îl iei de soț și stăpân pe Avram?

— Sunt de acord.

M-am înroșit când vocea mea a răsunat ca un chițait sugrumat.

Bunicul a încuviințat din cap.

— Avram, ce dar ai adus pentru a onora legământul acestei căsnicii?

Avram și-a întins mâinile mari.

— Nu am nici aur, nici argint, a spus el, fără să își ia privirea de la mine. Ce rost ar avea un dar, dacă tot ce aduc în această căsnicie îmi rămâne mie? Prin urmare, îți voi da ceva care să fie doar a tău: un nume nou. De acum înainte, nu vei mai fi cunoscută cu numele de Isca, ci *Sarai*. Căci pentru mine vei fi o *prințesă*.

Eu am clipit, atât speriată, cât și impresionată de propunerea lui. Nu mă așteptasem la un dar scump, dar mă gândeam că va aduce măcar ceva tangibil. Însă el îmi oferise ceva neașteptat... un nume maiestuos, care îmi venea ca o mantie nepotrivită.

— Este un dar minunat, a spus bunicul, cu o privire caldă în ochi. Sarai, ocupă-te de soțul tău. Avram, ia-ți mireasa.

Avram a pășit în față și m-a sărutat pe obraz, un gest care i-a făcut pe invitați să exclame încântați. Apoi el m-a luat de braț și m-a condus spre ușă.

Mulțimea s-a năpustit înainte, felicitându-ne, în timp ce noi ne îndreptam spre ospățul care ne aștepta în curte. O parte dintre